

Sygn. akt VI U 14/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: Emilia Bonk

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2023 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy S. Ż.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania S. Ż.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 23 października 2019 r. znak (...). (...).1. (...).2019

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza odwołującą S. Ż. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, symbol niepełnosprawności 02-P, 10-N, 05-R okresowo od 20 lipca 2019 roku do 20 lipca 2022 roku.

Sygn. akt VI U 14/20

UZASADNIENIE

Dnia 03 grudnia 2019r. J. Ż. wniosła odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 23 października 2019r., nr (...). (...).1. (...).2019, utrzymującej w mocy decyzję Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 12 sierpnia 2019r., nr (...), wydanej w sprawie S. Ż. – nie zaliczającej małoletniego dziecka J. Ż. do stopnia niepełnosprawności. Odwołująca wniosła o: zmianę zaskarżonej decyzji, poprzez zaliczenie S. Ż. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, przyznanie punktu 7 oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych. (odwołanie k.2)

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 31 grudnia 2019r. (data stempla pocztowego) wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że małoletnia S. Ż. jest osobą w pełni samodzielną we wszystkich sferach życia. (odpowiedź na odwołanie k.6 i 7)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ż. jest przedstawicielem ustawowym małoletniej S. Ż., która urodziła się jako wcześniak w 26 tygodniu ciąży. Odwołująca spotyka się ze znajomymi, wychodzi sama z domu. Jest samodzielną w czynnościach dnia codziennego. Wskutek powstania martwicy palców u stopy prawej, dziecku amputowano przodostopie. Małoletnia ma wadę postawy, co powoduje upośledzenie sprawności chodu, tj. niezgrabność ruchową i zaburzenia motoryki.

Nadto, małaletnia doświadcza napadowych zasłabnięć i omdleń oraz zaburzeń psychopatologicznych: problemów z koncentracją, bóli głowy, zaburzeń grafomotorycznych, afazji, nadpobudliwości, autoagresywności, męczliwości, osłabienia po wysiłku, oraz niskich możliwości intelektualnych – odnotowano słaby zasób wiadomości ogólnych, obniżony poziom rozumowania abstrakcyjnego, matematycznego oraz tempa uczenia się. Małaletnia leczona psychiatrycznie, farmakoterapia fluoksetyną i kwetiapiną; znajduje się pod opieką psychologa. S. Ż. uczęszcza do III klasy LO integracyjnego dla dorosłych w trybie zaocznym. Od osiągnięcia przez małaletnią pełnoletności, J. Ż. działa jako pełnomocnik S. Ż..

Dowód: fakty bezsporne pomiędzy stronami, zaświadczenie lekarza k.59, karta informacyjna leczenia szpitalnego k.78

W toku postępowania, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego lekarza – specjalisty neurologa i psychiatry. Opinie sporządzili oni na podstawie przedstawionej do akt sprawy dokumentacji medycznej, a także przeprowadzonego badania lekarskiego małaletniej z zakresu neurologii i psychiatrii. Lekarz neurolog wskazał, że małaletnia jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim okresowo od 20.07.2019r. do 20.07.2022r. o symbolu przyczyn niepełnosprawności 10-N, 05-R. Nie stwierdził konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością do samodzielnej egzystencji z powodów neurologicznych. Ponadto, nie stwierdził objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. S. Ż. nie jest osobą niezdolną do pracy oraz nie ma wskazań, ku konieczności podejmowania pracy jedynie w warunkach pracy chronionej S. Ż. nie jest osobą niezdolną do pracy oraz nie ma wskazań, ku konieczności podejmowania pracy jedynie w warunkach pracy chronionej Lekarz psychiatra wskazał na objawy depresyjne lękowe w niewielkim stopniu, aspontaniczność i spowolnienie; rozpoznając u małaletniej zaburzenia neurorozwojowe oraz wynikające z nich zaburzenia lękowe i depresyjne. Jednocześnie wskazując, że małaletnia jest samodzielna w czynnościach dnia codziennego. Nadto, wskazał, że małaletnia jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim okresowo od 20.07.2019r. do 20.07.2022r., według symbolu przyczyny niepełnosprawności 02-P. Wnioski powstałe po przedmiotowym badaniu – stan psychiczny oraz funkcjonowanie opiniowanej, nie uzasadniają zaliczenia jej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Doświadczone zaburzenia psychiczne, wymagają oddziaływań psychoterapeutycznych oraz leczenia farmakologicznego.

Dowód: opinia lekarza neurologa k.30-30v, opinia sądowo psychiatryczna k.45-48, opinia sądowo psychiatryczna uzupełniająca k.70-70v, opinia sądowo psychiatryczna uzupełniająca II k.88-90, opinia sądowo psychiatryczna uzupełniająca III k.140-141, opinia sądowo psychiatryczna uzupełniająca IV k.121;

Sąd przyjął za podstawę swojego orzekania opinię biegłego specjalisty z zakresu psychiatrii – lekarza M. L., gdyż jest to opinia najdalej idąca, zajmująca się głównymi rozpoznanymi u S. Ż. dolegliwościami. Sąd uznał, iż opiniom złożonym w przedmiotowej sprawie nie można niczego zarzucić, dlatego ocenił je jako prawidłowe i wiarygodne, dokonując na ich podstawie ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późn. zm., do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z ustaleń Sądu, dokonanych na podstawie sporządzonych opinii, wynika, że dziecko odwołującej jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. U S. Ż. stwierdzono zaburzenia neurorozwojowe oraz wynikające z nich zaburzenia lękowe i depresyjne. Z powodu amputacji przodostopia stopy prawej w okresie niemowlęcym, ma wadę

postawy, co powoduje upośledzenie sprawności chodu, tj. niezgrabność ruchową i zaburzenia motoryki. Zaburzenia i jednostki chorobowe S. Ż., odpowiadają następującym symbolom przyczyny niepełnosprawności: 02-P, tj. choroby psychiczne, 10-N, tj. choroby neurologiczne oraz 05-R, tj. upośledzenie narządu ruchu. Należy podkreślić, że obaj powołani w sprawie biegli sądowi, są zgodni, co do zakwalifikowania S. Ż. jako osoby niepełnosprawnej w stopniu lekkim okresowo od 20.07.2019r. do 20.07.2022r.

Od dnia wydania zaskarżonej decyzji w sprawie, w toku prowadzonego postępowania sądowego stan zdrowia S. Ż. uległ pogorszeniu, zwłaszcza w sferze związanej z psychiką. Wystąpiły nowe okoliczności, potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, mogące stanowić podstawę do przyznania jej lekkiego stopnia niepełnosprawności, które jednak nie występowały, bądź nie były unaocznione w dniu wydawania zaskarżonej decyzji. Odwołująca w toku sprawy powoływała się na fakt, że po osiągnięciu pełnoletności przez S. Ż., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., w dniu 17 lutego 2022r., orzekł całkowitą niezdolność do pracy, okresowo do dnia 28 lutego 2023r. ZUS wskazał, że stopień naruszenia sprawności organizmu dotyczy stanu psychicznego. Naruszona sprawność organizmu, powoduje utratę w znacznym stopniu zdolności do pracy na otwartym rynku pracy. (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k.102-102v)

W art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późn. zm., ustawodawca wskazał, że zespoły orzekające o niepełnosprawności to (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności – jako pierwsza instancja oraz Wojewódzkie Zespoły do spraw Orzekania o Niepełnosprawności – jako druga instancja. W nawiązaniu do powyższego, Sąd wskazuje, że przedmiotowe orzeczenie ZUS nie odnosi się do stopnia niepełnosprawności.

Aby osoba została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, musi spełnić łącznie następujące przesłanki: 1. naruszenie sprawności organizmu, 2. niezdolność do pracy albo zdolność do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub alternatywnie 3. stwierdzenie, że jest osobą wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Sąd, po przeanalizowaniu opinii biegłych, wskazuje, że odwołująca, nie wypełnia przesłanek niezbędnych do zaliczenia jej, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, o który wniosła odwołująca. Odwołująca spotyka się ze znajomymi, wychodzi sama z domu. Jest samodzielna w czynnościach dnia codziennego. Sprawność organizmu S. Ż. jest naruszona z powodu lekkiego upośledzenia sprawności chodu, a także doświadczanych w związku z tym trudności, zaburzeń lękowo – depresyjnych. Zgodnie z tym, co orzekli biegli specjaliści, powołani w sprawie, S. Ż. nie jest osobą niezdolną do pracy oraz nie ma wskazań, ku konieczności podejmowania pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Biegła z zakresu psychiatrii, w odniesieniu do przedłożonego do akt sprawy orzeczenia ZUS z dnia 17 lutego 2022r., wskazała, że po wdrożeniu psychoterapii oraz intensyfikacji oddziaływań farmakologicznych, osoba rokuje uzyskanie zdolności do pracy zawodowej. Nadto, z opinii biegłych wynika, że S. Ż. jest osobą mogącą w pełni samodzielnie realizować role społeczne.

Rozpoznane schorzenia oraz współistniejące zaburzenia psychopatologiczne, umożliwiają uznanie S. Ż. za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim. Realizuje ona przesłankę naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Sąd wskazuje na brak podstaw, do zakwalifikowania jej jako osoby niepełnosprawnej w stopniu umiarkowanym.

Odnosnie uprawnienia z punktu 7 – konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Sąd, w oparciu o opinie biegłych wskazuje, że nie zachodzi konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością do samodzielnej egzystencji S. Ż., gdyż jest samodzielna w czynnościach dnia codziennego. Sąd oddalił wniosek J. Ż., co do przyznania punktu 7, gdyż w stanie faktycznym niniejszej sprawy, nie zachodzi konieczność stałego zapewnienia opieki dziecku.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie przywołanych przepisów prawa zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 23 października 2019r., nr (...). (...).1.

(...).2019 oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 12 sierpnia 2019r., nr (...) i zalicza S. Ż. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, o symbolu niepełnosprawności 02-P, 10-N, 05-R, okresowo od 20 lipca 2019 roku do 20 lipca 2022 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)